

לכבוד: מר דני גיגי – מנהל אזור נגב מערבי – קק"ל

מאת: משפחת ספורטס

הנדון: מכתב תודה והערכה לשותפותך בהקמת שביל לאתר גל עד לזכרו של אבי ספורטס ז"ל

דני שלום רב,

רצינו להודות לך מקרב הלב ולסכם את התקופה הארוכה שהיינו בקשר בכדי לתכנן ולהוציא לפועל את שביל הגישה לאתר הגלעד לזכרו של אבי ספורטס ז"ל.

בני משפחתי שותפים להערכתנו ותודתי, תודה על הרגישות, הרצון לעזור ולהיות שם איתנו.

מותו של אחי בטרם עת ובאופן בו נעשה הינו טראומה קשה וסיפור חיינו ב-29 השנים האחרונות, שכול קשה ולא צפוי זה הותיר בכל אחת ואחד מבני משפחתי כאב עצום שרק בהדחקתו והזזתו מעט הצידה יכולנו להמשיך לחיות את חיינו.

כל השנים הללו כל אחד מאתנו עיבד את השכול באופן בו הוא היה מסוגל ולרב כנראה בשל הכאב הגדול לא יכולנו מעולם לשאת דברים או להנציח באופן שהולם את זכרונו של אבי.

המקום בו נקבר אבי הוא מקום מאוד מיוחד עבורנו, המקום בו היה קבור במשך 81 יום, מקום בו כולנו - באמת כולנו חיפשנו אותו והיינו שותפים לדאגה ולשותפות של שאר התושבים במדינה הזאת.

תקופת ההיעדרות הייתה קשה ביותר ונתנה לנו שהות כמשפחה לעשות את כל מה שחשבנו שיש לעשות בכדי למצוא אותו וזמן לנסות להבין את מה שאנחנו עלולים לגלות.

התקופה במדינה באותה עת הייתה שונה מהיום וגם כוחות הביטחון לסוגיהם לא היו ערוכים או מוכנים לסוג כזה של אלימות.

ככל שהשנים חולפות ועוברות להם אנחנו כמשפחה ממשיכים לפגוש בהזדמנויות שונות את אותם אנשים שליוו אותנו בשנת 1989, אותם אנשים שיצאו מביתן והגיעו לעזור לנו לחפש את אחיינו היקר והאהוב שניסה לחזור הביתה לאחר הצהריים לבקר את אימא שלנו שלא חשה בטוב.

מידי שנה ההורים שלנו, ובשנים האחרונות רק אימא שלנו כיוון שאבא שלנו נפטר. מגיעים לבקר באתר בו אבי נקבר 81 יום, תמיד הגישה איומה, קשה למצוא את המקום וכאשר אנחנו מזהים את המקום יש קושי אדיר לגשת לאתר.

מיד חורף, כנראה ממש כמו שהיה. הגישה למקום קשה. הזיהוי קשה והדרך עצמה קשה וכמעט בלתי ניתנת להליכה ובוודאי לאימא שלנו.

בהזמנות זאת אנחנו רוצים להביע את תודתנו האישית על תרומתך והשותפות שלך בפילוס הדרך הזאת לגלעד ולהפוך את דרך האימה הזאת לדרך סלולה שניתן ללכת בה ולהתייחד עם המקום החשוב הזה עבורנו!

בהערכה ובברכה,

משפחת ספורטס